

עיתון — ובכל לב.
 והנה, אחרי כל הרעש הזה, אתה מגלה
 אותה, ישנה בשקט, פני התינוק השחומים
 שלה בולטים על לובן הסדינים, בחדר
 הפעוטות בבית-החולים. איתה בחדר אר-
 בעה תינוקות נוספים, ואחות תורנית הי
 נכנסת מדי פעם. ליד מיטתה אין פרחים
 או מתנות. שום דבר לא מייחד אותה.
 כל התינוקות בחדר דומים. הדרך היחידה
 להבחין ברוולית, היא תשומת-הלב היתרה
 לה היא זוכה מידי האחות, כאשר זו
 נכנסת. כשהיא מרימה אותה, אתה מבחין
 מיד בקשר המיוחד שיש לה אל תינוקת
 זו. הקשר לתינוקת שניצלה ממות.

**קול
 מוזר**

כ אשר הגיע מרדכי קנפס לעבודתו.
 בבוקר היום השני שעבר, לא תיאר
 לעצמו כי יציל נפש ממות באותו יום.
 למעשה, תוך דקות ספורות.

הוא עסק בהכנת מכונת האספרסו, כי
 מדי בוקר עם בואו לעבודה, כאשר הבחין
 בקולות מוזרים מכיוון חדר השירותים.
 "לא שמעתי בדיוק מה זה, אבל משהו
 דחף אותי ללכת לבדוק," מספר קנפס

הובאה. "כל אחת מאיתנו מרגישה כמו אמה שלה," מספרות
 האחיות. ב,גליון התינוק" שלה, (מימין) ניתן לקרוא כי הת-
 פתחותה של התינוקת יפה: משקל, בחמשת הימים הראשונים
 — מ-2,500 גרם ל-2,100. קיבלה תרופות וזריקות כרגיל.

רוולית בידיים טובות
 רח עליה, ברגע לידתה, וזכה עתה רוולית לשפע חום ואהבה
 מידי אחיות בית-החולים ליולדות בקרייה בתל-אביב, לשם

רחל הכניסה אותה — ולא ראתה אותה
 עוד. הצעירה, מסתבר, נתקפה צירי לידה
 פתאומיים ממול לקפה, הצליחה להתגבר
 עליהם עד שהגיעה לשירותים. שם, מבלי
 להשמיע הגה, ילדה את התינוקת, ניתקה
 את השלייה, הטילה את התינוקת לאסלה,
 סגרה את המיכסה — ויצאה חצוצה, נוש-
 את את כאביה ללא הגה.

ראיתי שהשלייה ארוכה מדי. ביקשתי ש-
 יביאו לי מספריים מהקופה, וחתכתי את
 השלייה. בינתיים הזמינו מגן דויד, והעי-
 בירו אותה לבית-החולים."

**דס
 על הריצפה**

היא שאלה את חלד, פועל הנקיון הערי-
 בי של הקפה, איך להגיע לדרום העיר.
 חלד הצביע על אוטובוס מספר 1, החונה
 בדיוק מול הקפה. מאוחר יותר, כאשר
 פתחה המשטרה בחיפושיה, גילתה באחד
 האוטובוסים מספר 1 כתמי דם על ה-
 ריצפה — ככל הנראה, של אמה של רוו-
 לית. מאוחר יותר, כאשר אותה הצמ,
 התגלה כי אכן היא גרה בחדר שכור
 בדרום העיר.

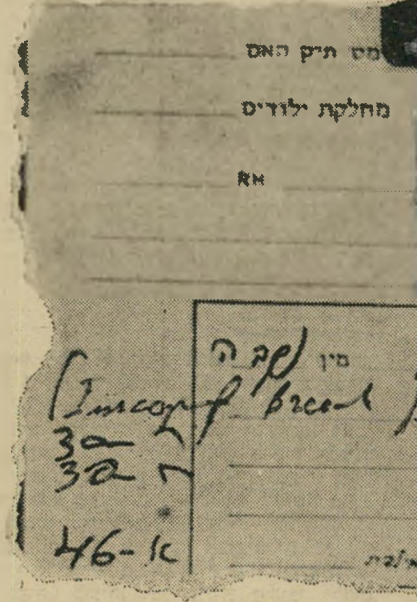
ר ק אז התפנו העובדים לתמוה, מהיכן
 הגיעה לשם התינוקת, שתוך דקות
 מעטות היחה עלולה למות מהלם או מי
 טביעה.

הם הצליחו לשחזר במהירות את מה
 שקרה: היולדת הוכנסה לקפה עליידי
 רחל, עובדת הקונדיטוריה. רחל לא ראתה
 שהיא בהריון: היא ראתה לפניה צעירה
 מכורבלת כמעיל, שסיפרה לה שהיא מרי-
 גישה רע וביקשה להיכנס לשירותים.

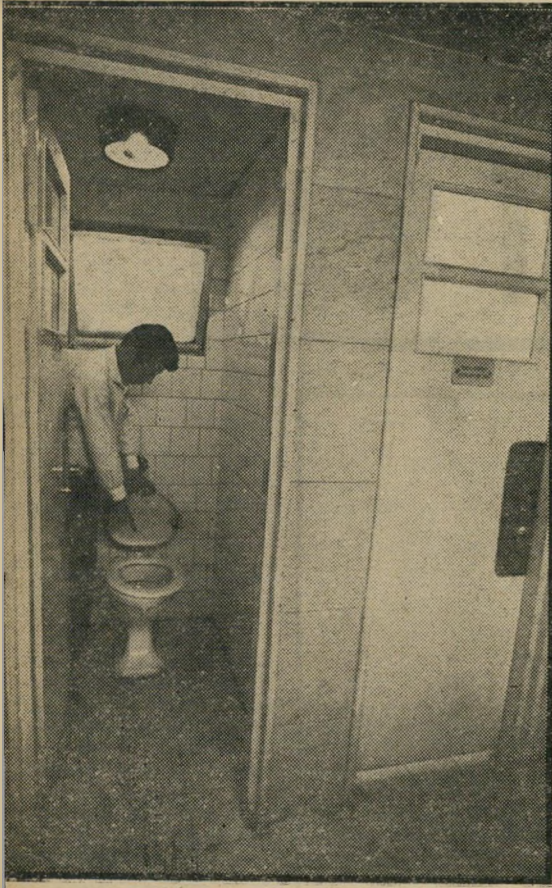
(50), העובד ברזל זה עשר שנים. "נכ-
 נסתי פנימה, וראיתי שהקול בא מכיוון
 השירותים של הנשים. ניסיתי לפתוח את
 אחת משתי הדלתות. היא הייתה סגורה.
 פרצתי פנימה — ולא מצאתי כלום. אז
 פתחתי את הדלת לחדר השירותים השני.
 גם שם לא היה כלום. רציתי כבר לצאת,
 כשפתאום שמעתי ככי. קיבלתי שוק.
 הרמתי את המיכסה של האסלה — וחשבתי
 שאני מתעלף: בתוך המים היה ראש
 תינוק. המים, שהיו אדומים מדם, הגיעו
 לו עד הראש."

בעקבות קנפס הגיעו גם עובדים אחר-
 רים, ביניהם אחד מבעלי המקום, שמואל
 רוזנברג, ששהה במקום בשעת בוקר מוקד-
 דמת זו רק במקרה.

"כשראיתי מה שהולך, לא ידעתי מה
 לעשות," נזכר השבוע רוזנברג, עדיין
 מוועזע. "הוצאתי את התינוקת מהמים
 ושמת י אותה על אחד הסיגורים בסביבה.

(המשך בעמוד 22)

באסלה זו
 עליה מצביע אחד חמל-
 צרים, נתגלתה רוולית,
 מכוסה כולח דם, כשחמים מניעים עד ראשה.
 המיכסה שחיה סגור עליה עמד לקפד את חייה.

בכניסה לשירותים
 חדלת השמאלית
 היא זו שבעויה נכ-
 נכסה אמה של רוולית, בתצלום ניתן לראות גם את הסיבה:
 דלת זו קרובה יותר, בעד אחד או שניים, אל חדלת הראשית.

הלידה
 אריאלה ביי (23) סמלת בלוי-
 דית בחיל-האוויר שהתנדבה
 לצורכי הצילומים, נכנסת כאן —
 גדל — בדת הראשית לשירותי הגברות.